

det er en mærkelig Fremgangsmaade, at man irettesætter ham paa en meget skarp Maade. Det er det, han har taget til Genmæle imod i Skrivelsen til Direktoratet, hvori han gør opmærksom paa den sjuuskede Maade, hvorpaa Ordren blev givet: den var ikke udfærdiget som en Ordre og var ikke underskrevet paa en læselig Maade, og forskellige andre Ting gør han opmærksom paa. Men det forekommer mig rigtignok, at en Mand har Ret til at gøre opmærksom paa den Slags Ting, efter at hans Konduite og hans Bestræbelser ere blevne belønnede med, at han har faaet en skarp Irettesættelse.

Det var disse Oplysninger, jeg vilde tillade mig at gøre. De ere tidligere blevne sendte til Finansudvalget, men jeg indrømmer, at denne Sag er ret omfangsrig, idet den ikke har mindre end 32 Bilag, saa at det er sandsynligt, at Finansudvalget ikke har haft Tid til at gennemgaa den saa grundigt, som den efter min Mening fortjener.

Der er tilbage et Par Bemærkninger, jeg vil tillade mig at gøre. Der blev fra den tidligere højtærede Minister sagt, at vedkommende blandede sig ind i de private Forhold der oppe i Grønland, f. Eks. med Hensyn til Drikkeriet. Ja, det har han gjort, men det var han ogsaa forpligtet til, for der staar i Instruksen, og det er en almindelig Regel for de grønlandske Embedsmænd, at de skulle ikke alene indberette det, som de efter Instruksens udtrykkelige Ord skulle gøre Indberetning om, men ogsaa alt andet, de faa at vide, som kan være af Interesse for Direktoratet. At komme til Kundskab om Drikkeriet der oppe har sin store Interesse for Direktoratet, for Staten, for Ministeren, thi paa dette Omraade er der højst mislige Tilstande i Grønland. Det gaar ikke alene ud over Europæerne, de Danske, men ogsaa over de indfødte. Medens de skulde beskyttes mod Drikkeri, forføres de ligefrem dertil. Man kan anføre ret graverende Eksempler paa, hvorledes man systematisk gør Grønlænderne til Drukkenboldte. Naar Tilstanden er saaledes, hvor de danske Embedsmænd skulle beskytte de indfødte mod saadanne Laster som Drikkeri, og en Embedsmand ser, hvor galt det gaar til, er det fuldkommen rigtigt, ja det er vel endog rosværdigt, at en Mand overfor Direktoratet gør opmærksom paa de mislige Forhold. Det har han altsaa gjort, og det er ikke udenfor Instruksen, det har han ikke alene Ret til, men Pligt til.

Endelig skal jeg anføre følgende:

Manden blev afskediget den 1. Januar 1904 og skulde have sin Gage til den Dag, fra hvilken han var afskediget. Det skulde man synes være ganske naturligt. Saa længe en Mand er i Tjeneste, hvad enten han er her i København eller der oppe — det spiller ingen Rolle — skal han under alle Omstændigheder have sin Gage. Men Direktoratet nægtede at udbetale den fra den Dag, han var kommen her til København, nemlig den 13. November 1903. Manden anlagde Sag mod Direktoratet, vandt den og fik tilkendt Løn fra 13. November til 1. Januar med omtrent 200 Kr. Denne Sum vilde altsaa Direktoratet undrage ham. Dette giver egentlig et Billede af, hvorledes Direktoratet i det hele er optraadt overfor denne Mand. Her lykkedes det ikke, idet Retten gav ham Medhold. I andre Forhold har han ikke faaet Ret og har da henvendt sig til den højtærede Minister med Anmodning om at tage sig af Sagen. Ministeren har ikke villet gøre det, men, som jeg allerede har anført, hvilede den højtærede tidligere Indenrigsministers Betragtning paa urigtige og usandfærdige Fremstillinger fra anden Side. Ministeren burde have taget denne Klage til Følge og draget Omsorg for, at Manden kom til sin Ret. Da han nu ikke kunde faa den ad denne Vej, har han henvendt sig til Folketinget med et Andragende om, at Folketinget vil tage sig af Sagen og anmode den højtærede Minister om at lade ham komme til den Ret, han mener at have. Det er det, jeg mener, der bør ske ved, at vi henvise dette Andragende til den højtærede Indenrigsminister, at Ministeren vil modtage det, gennemgaa det nøje og gøre sit bedste for, at Manden, som, efter hvad der foreligger, har været forpligtet til at optræde, som han er optraadt, ogsaa kan komme til sin Ret og faa Oprensning for den Tort, han har lidt ved at blive behandlet paa den Maade, han er bleven behandlet.

Ovesen: Om Andragende under Nr. 11 vil jeg gerne sige et Par Ord. Først vil jeg rette en Tak til Finansudvalget for, at det har anbefalet at henvise Sagen til Indenrigsministerens Overvejelse. I Fjor var det samme Andragende fremme, men havde en noget krank Skæbne, idet adskillige Ulemper indtraf, som bevirkede, at det ikke blev fremmet, ellers vilde det sikkert have faaet samme Behandling som i Aar. Andragendet omfatter egentlig to Ting. Den ene af disse Ting er at faa Brevsamlingsstedet ved Troldhede Station ophøjet